

40 Dua ile Kalbin Hafızası

KIRK HADİS VE KIRK DUA İLE BİR HAFIZA İNŞASI

Mart/2025 - Ramazan/1446



*Ebu Hureyre'den (r.a.) rivayet edilen bir Hadis-i Şerif'te
Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:*

"Her kim dini ile alakalı kendilerine fayda verecek işlerde ümmetim(e tebliğ) için 40 Hadis ezberlerse, o kişi kıyamet günü âlimlerden biri olarak dirilitilir."

وَعَنْ عِمْرَانَ بْنِ الْحُصَيْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا:
أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَّمَ أَبَاهُ حُصَيْنًا كَلِمَتَيْنِ يَدْعُو بِهِمَا:

«اللَّهُمَّ اَلْهِمْنِي رُشْدِي،

وَاعِزَّنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي»

رواه الترمذیُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ

İmrân İbni Husayn'dan (r.a.) rivayet edildiğine göre:

Rasûlullah (s.a.s) onun babası Husayn'a dua etmesi için şu iki cümleyi öğretti:

“Allâhumme elhimnî rüşdî
Ve eiznî min şerri nefsi”

“Allahım! Beni senin doğru yoluna ilet!
Nefsimin şerrinden beni koru!”

-Tirmizî, Daavât 70-

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ:
كَانَ أَكْثَرَ دُعَاءِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«اللَّهُمَّ اتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً

وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً

وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»

رواه أبو داود والترمذیُّ وقال: حَدِيثٌ حَسَنٌ

Enes (r.a.) şöyle dedi:

Rasûlullah (s.a.s) çoğu zaman şöyle dua ederdi:

“Allâhumme âtinâ fi'd-dünyâ haseneten
Ve fi'l-âhireti haseneten
Ve gınâ azâbe'n-nâr:

“Allahım! Bize dünyada da iyilik ver,
Âhirette de iyilik ver.
Bizi cehennem azâbından koru!”

-Buhârî, Tefsîr 38, Daavât 55; Müslim, Zikr 23, 26, 27.-

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ،
أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ :

« **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى ،
وَالتُّقَى ، وَالْعَفَافَ ، وَالْغِنَى** »

رواه مُسْلِمٌ

İbni Mes'ûd'dan (r.a.) rivayet edildiğine göre,

Rasûlullah (s.a.s) şöyle dua ederdi:

“Allâhumme innî es'elüke'l-hüdâ “Allahım! Senden hidâyet,
Ve't-tükâ ve'l-afâfe ve'l-ginâ” takvâ, iffet ve gönül zenginliği isterim.”

-Müslim, Zikir 72.-

وَعَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ :
قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « قُلْ :

« **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى ،**

وَالسَّدَادَ »

رواه مُسْلِمٌ

Ali (r.a.) şöyle dedi:

Rasûlullah (s.a.s) bana şöyle söylememi buyurdu:

“Allâhumme innî es'elüke'l-hüdâ “Allahım! Senden beni doğru yola iletmeni
ve's-sedâd” ve o yolda başarılı kılmanı niyâz ederim.”

-Müslim, Zikir 78.-

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ،
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ،
 وَأَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ،
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ،
 وَأَسْأَلُكَ مِمَّا سَأَلَكِ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
 وَأَعُوذُ بِكَ مِمَّا تَعَوَّذَ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
 وَمَا قَضَيْتَ لِي مِنْ قَضَاءٍ فَاجْعَلْ عَاقِبَتَهُ رُشْدًا،

“Allahumme inni es'eluke minel hayri kullihî âcilihî ve âcilihî mâ âlimtu minhu ve mâ lem â'lem,
 Ve eûzû bike mine'ş-şerri kullihî âcilihî ve âcilihî mâ âlimtu minhu ve mâ lem â'lem,
 Ve es'eluke-l-cennete ve mâ garrabe ileyhâ min gavlin ev âmelin,
 Ve eûzû bike mine'n-nâri ve mâ garrabe ileyhâ min gavlin ev âmelin,
 Ve es'eluke mimmâ se'eleke bihî Muhammedun sallallahu aleyhi ve sellem,
 Ve eûzû bike mimmâ te'avveze bihî Muhammedun sallallahu aleyhi ve sellem,
 Ve mâ gadayte lî min kadâin fec'âl âgibetahû ruşdâ.”

“Allah'ım! Senden bütün hayırları istiyorum; gerek çabuk olanını gerekse de geç olanını, gerek bildiklerimi gerekse de bilmediklerimi.

Sana sığınyorum bütün şerlerden; gerek çabuk olanından gerekse de geç olanından, gerek bildiklerimden gerekse de bilmediklerimden.

Senden cenneti ve cennete yaklaştıran sözleri ve amelleri istiyorum.

Cehennemden ve cehenneme yaklaştıran sözlerden ve amellerden Sana sığınyorum.

Peygamberin Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) Senden istediği her şeyi Senden istiyorum.

Ve O'nun Sana sığındığı her şeyden Sana sığınyorum.

Benim hakkımda bir hüküm takdir ettiysen, sonucunu hayırlı eyle!”

وعن أبي الدرداءِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« كَانَ مِنْ دُعَاءِ دَاوُدَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ،**

وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ،

وَالْعَمَلَ الَّذِي يُبَلِّغُنِي حُبَّكَ،

اللَّهُمَّ اجْعَلْ حُبَّكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي،

وَأَهْلِي، وَمِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ »

رواه الترمذیُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ

Ebü'd-Derdâ'dan (r.a.) rivayet edildiğine göre Rasûlullah (s.a.s) şöyle buyurdu:

“Dâvûd (a.s.) şöyle dua ederdi”:

“Allâhumme innî es'elüke hubbeke

Ve hubbe men yuhibbüke,

Ve'l-amele'ilezî yübelligunî hubbeke.

Allâhummec'al hubbeke ehabbe ileyye min nefsi

Ve ehlî, Ve mine'l-mâi'l-bârid.”

“Allahım! Senden seni sevmeyi,

Seni sevenleri sevmeyi,

Ve Senin sevgine ulaştıracak amelleri sevmeyi dilerim.

Allahım! Senin sevgini bana canımdan,

Ailemden, Ve soğuk sudan daha ileri kıl!”

-Tirmizî, Daavât 73, Tefsîrü'l-Kur'ân 39-

وعن أبي أمامة رضى الله عنه قال :

دعا رسول الله صلى الله عليه وسلم بدعاء كثير، لم نحفظ منه شيئاً،

قلنا يا رسول الله دعوت بدعاء كثير لم نحفظ منه شيئاً، فقال :

« ألا أدلكم على ما يجمع ذلك كله؟ تقول

« **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلْتُكَ مِنْهُ،**

نَبِيِّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،

وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ،

نَبِيِّكَ مُحَمَّدٌ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،

وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ، وَعَلَيْكَ الْبَلَاغُ،

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ »

رواه الترمذی وقال : حديث حسن

Ebû Ümâme (r.a.) şöyle dedi:

Rasûlullah (s.a.s) birçok dua okudu, fakat biz ondan hiçbir şey ezberleyemedik. Bunun üzerine:

- Yâ Resûlallah! Pek çok dua okudun, biz onları ezberleyemedik, dedik.

O zaman Rasûlullah (s.a.s) şöyle buyurdu:

“O duaların hepsini içine alan bir duayı size öğreteyim mi? Şöyle deyiniz”:

“Allâhumme innî es’elüke min hayri mâ seeleke minhü

Nebiyyüke Muhammedün sallallahu aleyhi ve sellem.

Ve eüzü bike min şerri mesteâze minhü

Nebiyyüke Muhammedün sallallahu aleyhi ve sellem.

Ve ente’l-müsteân, ve aleyke’l-belâğ,

ve lâ havle velâ kuvvete illâ billâh”

“Allahım! Peygamber’in Muhammed’ sallallahu aleyhi ve sellem’in

Senden dilediği hayırları ben de dilerim.

Peygamber’in Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’in

Sana sığındığı şerlerden biz de sana sığınırız.

Yardım ancak Senden beklenir. İnsanı dünya ve âhirette muradına ulaştıracak Sensin.

Günahtan kaçacak güç, ibadet edecek kuvvet ancak Allah’ın yardımıyla kazanılabilir.”

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ:
 لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُ هَؤُلَاءِ الدَّعَوَاتِ حِينَ يُمَسِّي وَحِينَ يُصْبِحُ:
**« اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ،
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي،
 اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي،
 اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي،
 وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي. »**

قال وكيع: يعنى الخسف

روينا بالأسانيد الصحيحة فى سنن أبى داود والنسائى وابن ماجه

ibni Ömer'den (r.a.) rivâyet edildiğine göre:

Rasûlullah (s.a.s) akşamladığında ve sabahladığında şu duaları terketmezdi:

**“Allahümme innî es'elükel 'âfiyete fi'd-dünya ve'l-âhira,
 Allahümme innî es'elüke'l 'afve ve'l 'âfiyete fi dînî ve dünyaye ve ehli ve mâli,
 Allahümmestür 'avrâtî ve âmin rav'âtî,
 Allahümmehfaznî min beyni yedeyye ve min halfî ve 'an-yeminî ve 'an şimalî ve min fevkî,
 Ve e'üzü bi 'azametike en uġtâle min tahtî”**

“Allah'ım! Senden dünya ve âhirette afiyet dilerim.

Allah'ım! Senden dinim, dünyam, aile fertlerim ve malım hakkında af ve afiyet dilerim.

Allah'ım! Ayıplarımı ört, korkularımdan emin kıl.

Allah'ım! Beni önümden, arkamdan, sağımdan solumdan ve üstümden

(gelecek her türlü tehlikeden) koru.

Altımdan (gelecek belalarla/deprem ile) helak olmaktan senin büyüklüğüne sığınırım.”

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ:
 كَانَ مِنْ دُعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
**«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ،
 وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ،
 وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ،
 وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ،
 وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ، وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ»**

رواه الحاكم أبو عبد الله، وقال: حديث صحيح على شرط مسلم

İbn Mes'ûd (r.a.) şöyle dedi:

Resûlullah'ın (s.a.s.) dualarından biri şöyleydi:

**“Allâhumme innî es'elüke mûcibâti rahmetike
 ve azâime mağfiretike
 ve's-selâmete min külli ismin
 ve'l-ganîmete min külli birrin
 ve'l-fevze bi'l-cenneti ve'n-necâte mine'n-nâr”**

*“Allahım! Senin rahmetini kazandıracak,
 Bağışlamayı sağlayacak işler yapmayı,
 Her türlü günahı uzak durmayı,
 Bütün iyilikleri işlemeyi,*

Cennete kavuşup cehennemden kurtulmayı nasip etmeni niyâz ediyorum.”

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:
دَعْوَةُ ذِي النُّونِ إِذَا دَعَا رَبَّهُ وَهُوَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ:
«لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ»

لَمْ يَدْعُ بِهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ فِي شَيْءٍ قَطُّ
إِلَّا اسْتَجَابَ لَهُ

ورواه الترمذی

Rasûlüllâh (s.a.s.) şöyle buyurmuştur:
Yûnus'un (a.s.) balığın karnında Rabbine duası:

“Lâ ilâhe illâ ente subhâneke innî kuntu mine-zzâlimîn”

“Senden başka ilâh yoktur; Seni tenzîh ederim!

Gerçekten ben (nefsine) zulmedenlerden oldum!”

-Sıkıntıya düşmüş ve başı belâyâ düçâr olmuş hangi müslüman bu duayı yaparsa, Allah Teâlâ mutlaka onun duasını kabul buyurur.-

-Tirmizî, Deavât 81; Ahmed b. Hanbel, Müsned, I, 170.-

وعن معاذٍ رضی الله عنه :

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ بِيَدِهِ وَقَالَ :

« يَا مُعَاذُ، وَاللَّهِ إِنِّي لِأُحِبُّكَ »

فَقَالَ : « أَوْصِيكَ يَا مُعَاذُ لَا تَدْعَنَّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ تَقُولُ :

« اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ »

رواه أبو داود بإسناد صحيح

Muâz'dan (r.a.) rivayet edildiğine göre:

Resûlullah (s.a.s.) onun elinden tuttu ve:

“Muâz! Vallahi seni gerçekten seviyorum.” buyurdu. Sonra sözüne şöyle devam etti:

“Muâz! Her namazdan sonra şu duayı mutlaka okumanı tavsiye ediyorum”:

“Allâhumme einnî alâ zikrike ve şükrike ve hüsni ibâdetik”

“Allahım! Seni anıp zikretmek, nimetine şükretmek, Sana lâyük ibadet etmek için bana yardım eyle!”

-Ebû Dâvûd, Vitir 26. Ayrıca bk. Nesâî, Sehv 60-

وَعَنْ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ :
أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا فَرَغَ مِنَ الصَّلَاةِ وَسَلَّمَ قَالَ :

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ،

لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ،

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،

اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ،

وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ،

وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»

متفقٌ عليه

Muğîre İbni Şu'be'den (r.a.) rivayet edildiğine göre:
Resûlullah (s.a.s.) selâm verip namazdan çıkınca şu duayı okurdu:

“Lâ ilâhe illallâhü vahdehû lâ şerîke leh,
lehü'l-mülkü ve lehü'l-hamdü
ve hüve alâ külli şey'in kadîr.
Allâhumme lâ mâni'a li-mâ a'tayte
ve lâ mu'tıye li-mâ menâ'te
velâ yenfeu ze'l-ceddi minke'l-ceddü”

“Allah'tan başka ilâh yoktur, yalnız Allah vardır. O tektir, ortağı yoktur.

Mülk O'nundur, hamd O'na mahsustur.

O'nun gücü her şeye yeter.

Allahım! Senin verdiğine engel olacak,

vermediğini de verecek bir kimse yoktur.

Senin lutfun olmadan hiçbir zengine serveti fayda vermez.”

كَانَ مِنْ دُعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ،

عَدَدَ خَلْقِهِ،

وَرِضَاءِ نَفْسِهِ،

وَزِينَةَ عَرْشِهِ،

وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ»

Resûlullah'ın (s.a.s.) dualarından biri şöyleydi:

“Sübânallâhi ve bihamdihî
Adede halkihî
Ve rizâ nefsihî
Ve zinete arşihî
Ve midâde kelimâtihî”

*"Allah eksik sıfatlardan münezzehtir,
Yarattıklarının sayısı,
Zatının rızası,
Arşının ağırlığı,*

Ve kelimelerinin mürekkebi kadar Allah'ı tesbih ve hamdederim"

Resûlullah (s.a.s.) sabahleyin bu zikri üç defa yapmış ve pek çok zikre bedel olduğunu söyleyerek Cüveyriye (r.a.) annemize de bunu yapmasını tavsiye etmiştir.

-Sahih-i Müslim, Zikir 79.-

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ،
وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ،
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.»

“Subhânallâhi ve'l-hâmdü lillâhi
ve lâ ilâhe illallâhü vallâhu ekber
ve lâ hâvle ve lâ kuvvete illâ billâhi'l-aliyyi'l-azîm.”

وعن حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ :

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ مِنَ اللَّيْلِ وَضَعَ يَدَهُ تَحْتَ خَدِّهِ ، ثُمَّ يَقُولُ :

« اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَمُوتُ وَ أَحْيَا »

وَإِذَا اسْتَيْقَظَ قَالَ :

« الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ »

رواه البخارى

Huzeyfe (r.a.) şöyle dedi:

Resûlullah (s.a.s.) geceleyin uyumak istediği zaman elini yanağının altına koyar sonra da:

“Allahümme bismike emûtü ve ahyâ:

“Allahım! Senin isminle ölür, Senin isminle dirilirim” derdi.

Uykudan uyandığı zaman:

“Elhamdülillâhillezî ahyânâ min ba’di mâ emâtenâ ve ileyhî-nüşûr.”

“Bizi öldürdükten sonra diriltten Allah’a hamdolsun. Diriltmek sadece O’na mahsustur” buyururdu.

-Buhârî, Daavât 7,8,16. Ayrıca bk. Müslim, Zikr 59; Ebû Dâvûd, Edeb 98; Tirmizî, Edeb 28; İbni Mâce, Duâ 16-

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ:
وَعَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ إِذَا أَصْبَحَ:

« اَللّٰهُمَّ بِكَ اَصْبَحْنَا،

وَبِكَ اَمْسَيْنَا،

وَبِكَ نَحْيَا،

وَبِكَ نَمُوْتُ،

وَإِلَيْكَ النُّشُورُ »

وَإِذَا أَمْسَى قَالَ:

« اَللّٰهُمَّ بِكَ اَمْسَيْنَا،

وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوْتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ »

رواه أبو داود والترمذى وقال: حديث حسن

Ebû Hureyre (r.a.) şöyle dedi:

Resûlullah (s.a.s.) sabahleyin şöyle dua ederdi:

“Allâhumme bike asbahnâ

Ve bike emseynâ

ve bike nahyâ

ve bike nemût

ve ileyke'n-nüşûr”

“Allahım! Senin lutfunla sabaha ulaştık,

Sen'in lutfunla akşama erdik.

Sen isteyince dirilir,

Sen isteyince ölürüz.

Yeniden diriltilip huzurunda toplayacak olan da sensin.”

Akşamleyin şöyle dua ederdi:

“Allâhumme bike emseynâ

ve bike nahyâ

ve bike nemût

ve ileyke'l-masîr”

“Allahım! Senin lutfunla akşama erdik.

Sen isteyince dirilir,

Sen isteyince ölürüz.

Huzuruna varılacak olan da sensin.”

عن ابن عباس رضی الله عنهما قال:

بِئْتُ عِنْدَ مَيْمُونَةَ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَى حَاجَتَهُ، فَغَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ، ثُمَّ نَامَ، ثُمَّ قَامَ، فَأَتَى الْقِرْبَةَ فَأَطْلَقَ شِنَاقَهَا، ثُمَّ تَوَضَّأَ وَضُوءًا بَيْنَ وَضُوءَيْنِ لَمْ يُكْثِرْ وَقَدْ أَبْلَغَ، فَصَلَّى، فَقَمْتُ فَتَمَطَّيْتُ؛ كَرَاهِيَةً أَنْ يَرَى أَنِّي كُنْتُ أَتَّقِيهِ، فَتَوَضَّأْتُ، فَقَامَ يَصَلِّي، فَقَمْتُ عَنْ يَسَارِهِ، فَأَخَذَ بِأُذُنِي فَأَدَّارَنِي عَنْ يَمِينِهِ، فَتَتَمَّأْتُ صَلَاتَهُ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً، ثُمَّ اضْطَجَعَ فَنَامَ حَتَّى نَفَخَ، وَكَانَ إِذَا نَامَ نَفَخَ، فَادَّانَهُ بِلَالٌ بِالصَّلَاةِ، فَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ، وَكَانَ يَقُولُ فِي دَعَائِهِ:

İbn Abbâs'dan (r.a.) rivayet edildiğine göre dedi ki:

Meymûne'nin yanında geceledim. Nebi (s.a.s.) kalktı ve hacetini giderdi. Sonra yüzünü ve ellerini yıkadı. Sonra uyudu, sonra kalkıp kırbaya uzandı, onun başını çözdü, sonra abdest aldı, ama abdest alırken suyu ne çok, ne de az kullandı ve abdest azalarını iyice yıkadı. Sonra kalkıp namaz kıldı. Ben de ayağa kalktım ve benim onun yaptıklarının farkında olduğumu görmesinden hoşlanmadığımdan dolayı gerindim abdest aldım. O kalkıp namaza durdu. Ben de onun sol yanında durdum, beni kulağımdan tutup sağ tarafına getirdi. Rasûlullah'ın (s.a.s.) kıldığı namaz tam olarak on üç rekat oldu. Sonra uzanıp yattı, uyudu, hafifçe horladı. O uyuduğu zaman hafifçe horlardı. Daha sonra Bilal (r.a.) gelip ona namaz vaktinin girdiğini haber verdi. O da abdest almaksızın kalkıp namaz kıldı. Duasında:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا،
وَفِي بَصَرِي نُورًا،
وَفِي سَمْعِي نُورًا،
وَعَنْ يَمِينِي نُورًا،
وَعَنْ يَسَارِي نُورًا،
وَفَوْقِي نُورًا،
وَتَحْتِي نُورًا،
وَأَمَامِي نُورًا،
وَخَلْفِي نُورًا،
وَاجْعَلْ لِي نُورًا،

“Allahumme‘al fî kalbî nûran
ve fî basarî nuran
ve fî sem‘î nûran
ve an yemînî nûran
ve an yesârî nûran
ve fevkî nûran
ve tahtî nûran
ve emâmî nûran
ve halfî nûran
vec‘allî nûrân” buyurdu.

“Ey Allah'ım! Kalbimde bir nur,
gözümde bir nur kıl,
kulağımda bir nur,
sağımda bir nur,
solumda bir nur kıl,
üstümde bir nur,
altımda bir nur kıl,
önümde bir nur,
arkamda bir nur kıl,
benim için (büyük) bir nur kıl.”

أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان إذا أصبح قال:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا،

وَرِزْقًا طَيِّبًا،

وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا»

سنن ابن ماجه وكتاب ابن السنن

Efendimiz'in (s.a.s.) sabah namazının farzından sonra okuduğu dualardan;

**“Allahümme innî es’elüke ilmen nâfian
ve rızkan tayyiben
ve amelen mütekabbelen“**

“Ey Allahım! Senden yararlı ilim, güzel (helal) rızık ve makbul amel dilerim.”

-İbn es-Sünni, Amelu'l-Yevm ve'l-Leyle, h. 54. İbn-i Mace, h. 925.
Şuayb ve Abdulkadir el-Arnaut, isnadının hasen olduğunu söylemişlerdir. Bk. Zadü'l-Mead, 2/375-

وَعَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ،

وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ،

وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ،

وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا»

رواه مُسْلِمٌ

Zeyd İbni Erkam'dan (r.a.) rivayet edildiğine göre:

Resûlullah (s.a.s.) şöyle dua ederdi:

**“Allâhumme innî eûzü bike min ilmin lâ yenfa'
ve min kalbin lâ yahşa'
ve min nefsin lâ teşba'
ve min da'vetin lâ yüstecâbü lehâ”**

*“Allahım! Faydasız ilimden,
ürpermeyen gönülden,
doyma bilmeyen nefisten
ve kabul olunmayan duadan sana sığınırım.”*

عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ:
مَا خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ بَيْتِي قَطُّ إِلَّا رَفَعَ طَرْفَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقَالَ:

« بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ،
أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَّ،
أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ،
أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ »

حدیث صحیح رواه أبو داود والترمذی والنسائی وابن ماجه

Ümmü Seleme (r.a.) demiştir ki:

Resûlullah (s.a.s.) benim evimden her çıktığında mutlaka gözünü göğe dikip şu duayı okurdu:

**“Bismillahi tevekkeltu alallah,
Allahümme innî e’ûzü bike en edille ev üdalle,
ev ezille ev üzelle
ev ezlime ev uzleme
ev echele ev yüchele ‘aleyye.”**

*“Allah’ın adıyla Allah’a güvendim,
Allah’ım! Dalalete (sapıklığa) düşmekten veya (başkalarını) dalalete düşürmekten,
Hataya düşmekten veya (başkasını) hataya düşürmekten,
Zulmetmekten veya zulme uğramaktan,
Cahillik etmekten veya cahillikle karşılaşmaktan, sana sığınırım.”*

-Tirmizi, Daevât; İbn Mace, Daevât; Nesaî, istiâze; Ahmed b. Hanbel. II, 306, 318,322.-

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ:
 قَالَ رَجُلٌ: هُمُومٌ لَزِمَتْنِي وَدِيُونٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 قَالَ: «أَفَلَا أَعَلِمْتَ كَلَامًا إِذَا قُلْتَهُ أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّكَ وَقَضَىٰ عَنْكَ دَيْنَكَ؟»
 قَالَ: قُلْتُ: بَلَىٰ قَالَ: " قُلْ إِذَا أَصْبَحْتَ وَإِذَا أَمْسَيْتَ:
 « اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ اَلْهَمِّ وَاَلْحَزَنِ
 وَاعُوْذُ بِكَ مِنْ غَلْبَةِ الدِّىْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ »
 قَالَ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ فَأَذْهَبَ اللَّهُ هَمِي وَقَضَىٰ عَنِّي دَيْنِي.
 رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ

**“Allahümme innî e’ûzü bike mine’l-hemmi ve’l-hazeni.
 Ve e’ûzü bike min ğalebetedeyni ve kahrir-ricâli.”**

*“Allah'ım! Kederden ve üzüntüden,
 borç yükünden
 ve insanların kahrından sana sığınırım.”*

-Ebû Davud (Sâlat 367)-

سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول:
مَنْ نَزَلَ مِنْزَلًا ثُمَّ قَالَ :

« **أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ** »

لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ
صحيح مسلم وموطأ مالك وكتاب الترمذی

Resûlullah'ın (s.a.s.) şöyle buyurduğunu duydum:

Kim bir yere girer de sonra:

“Eûzu bi-kelimâtillâhi't-tâmmâti küllihâ min şerri mâ halak.” derse,

O yerden ayrılıncaya kadar ona hiçbir şey zarar veremez.

“Allah'ın yaratmış olduklarının şerrinden O'nun kusursuz kelâmına sığınırım.”

-Müslim, Zikir 54, 55; bk. Tirmizî, Daavât 40.-

ما من عبدٍ يقولُ في صباحِ كلِّ يومٍ ومساءِ كلِّ ليلةٍ
« **بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ** »
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ »
ثلاث مرَّاتٍ إلا لم يضرَّه شيءٌ

Resûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu: “Kim her sabah ve her akşam üç defa bu duayı okursa ona hiçbir şey zarar vermez.”

“Bismillâhillezi lâ yedurru ma'asmihî şey'ün
fil ardi ve lâ fissemâi
ve hüves-semi'ul alim.”

İsmi sayesinde yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah'ın adıyla.
O her şeyi işitir ve bilir”

(Ebû Dâvûd, Edeb, 101/5088; Tirmizî, Deavât, 13)

أن مكاتبا جاءه فقال:

إني عجزت عن كتابتي فأعنى

قال: ألا أعلمك كلمات علمنيهن رسول الله صلى الله عليه وسلم،

لو كان عليك مثل جبل صير ديننا أداه عنك؟ قل:

« **اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ،**

وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ »

كتاب الترمذی

Ali'den (r.a.) rivâyet edildiğine göre sözleşmeli (anlaşmalı) bir köle gelerek;

"Sözleşme (anlaşma) bedelini ödemekten aciz kaldım (ödeyemiyorum) bana yardım et!" dedi.

Ali (r.a.), (ona) şöyle dedi:

Rasûlullah'ın (s.a.s) bana öğretmiş olduğu duâyı sana öğreteyim mi?
(Bunu okuduğun takdirde) Dağ kadar borcun olsa dahi Allah onu sana kolayca ödettirir.

Şöyle duâ et:

“Allâhümmekfinî bi-helâlike an harâmike

Ve ağninî bi-fadlike ammen sivâk”

“Allah'ım! Haramlarından uzaklaştır, helâl olana kanaat ettir.

Lütfunla beni kimseye muhtaç etme!”

اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ،
 وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ،
 وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ،
 بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
 رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تُؤْتِيهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَمْنَعُهَا مِمَّنْ تَشَاءُ،
 اِرْحَمْنِي رَحْمَةً تُغْنِينِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ.

“Allahümme malikel mülki tu'til mülke men teşau
 Ve tenziul mülke mimmen teşau
 Ve tuizzu men teşau ve tuzillu men teşau
 Biyedikel hayru inneke ala külli şeyin Kadir.
 Rahmaned dünya vel ahireti. Tu'tiha men teşau ve temneuha mimmen teşau.
 İrhamni rahmeten tuğnîni biha an rahmeti men sivâk.”

“Allah'ım, mülkün sahibi Sensin. Mülkü, dilediğine verirsin ve dilediğinden alırsın.

Dilediğini izzetli kılar, dilediğini zelil edersin.

Bütün hayırlar senin elindedir. Sen her şeye kadirsin.

Dünyanın ve ahiretin Rahmanı Sensin. Dilediğine verir, dilediğinden alırsın.

Bana, senden başkasının rahmetinden müstağni kılacak bir rahmet ihsan eyle.”

«اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ،
وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ،
أَتِ مُحَمَّدًا نِ الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ،
وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا نِ الَّذِي وَعَدْتُهُ»

Câbir'den (r.a.) rivayet edildiğine göre,
Resûlallah (s.a.s.) şöyle buyurdu:

**“Allâhümme Rabbe hâzihi'd-da'veti't-tâmmeh,
Ve's-salâti'l-kâimeh,
Âti Muhammedenî'l-vesîlete ve'l-fadîlete,
Veb'ashü makâmem-mahmûdenî'l-lezî va'adteh”**

“Ey bu eksiksiz dâvetin ve kılınan namazın Rabbi!
Hazret-i Muhammed -aleyhissalâtü vesselâm-'a
Vesîle'yi ve fazîleti ver.

O'nu va'dettiğin Makâm-ı Mahmûd'a ulaştır!»
derse, ona kıyâmet günü mutlakâ şefaet ederim.”

-Buhârî, Ezân, 8; Ebû Dâvûd, Salât, 37/529-

وعن ثوبان رضي الله عنه قال :

كان رسول الله صلى الله عليه وسلم :

« إذا انصرف من صلاته استغفر ثلاثاً ، وقال :

« **اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ ،**

وَمِنْكَ السَّلَامُ ،

تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ »

قيل للأوزاعي وهو أحد رواة الحديث :

كيف الاستغفار؟ قال :

تقول : **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ .**

رواه مسلم

Sevbân (r.a.) şöyle dedi:

Resûlallah (s.a.s.) selâm verip namazdan çıkınca üç defa istiğfâr eder ve:

**“Allâhumme ente’s-selâm
ve minke’s-selâm
tebârekte yâ ze’l-celâli ve’l-ikrâm”**

“ Allahım selâm sensin.

Selâmet ve esenlik sendendir.

Ey azamet ve kerem sahibi Allah’ım, sen hayır ve bereketi çok olansın.” derdi.

Hadisin râvilerinden biri olan Evzâî’ye:

- İstiğfâr nasıl yapılır? diye sorulunca:

- Estağfirullah, estağfirullah demektir, dedi.

عن أبي هريرة رضي الله عنه:
 أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
 « إِذَا تَشَهَّدَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ، يَقُولُ:
 « **اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ،
 وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ،
 وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ،
 وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ** »
 رواه مُسْلِمٌ

Ebû Hureyre'den (r.a.) rivayet edildiğine göre:

Resûlallah (s.a.s.) şöyle buyurdu:

“Biriniz namazda tahiyâtı bitirdiği zaman, dört şeyden Allah'a sığınarak şöyle desin:

**Allâhümme innî eûzü bike min azâbi cehennem
 ve min azâbi'l-kabr
 ve min fitneti'l-mahyâ ve'l-memât
 ve min şerri fitneti'l-mesîhi'd-deccâl”**

*“Allahım, cehennem azâbından
 ve kabir azâbından,
 hayat ve ölüm fitnesinden,
 kör deccâlin fitnesine uğramaktan sana sığınırım.”*

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ:
كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ:

« **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي،**

وَارْحَمْنِي،

وَعَافِنِي،

وَاهْدِنِي،

« **وَارْزُقْنِي** »

سنن أبي داود

İbn-i Abbas'dan (r.a.) rivayet'e göre :

Resûlallah (s.a.s.) iki secde arasında şöyle diyordu:

“Allâhümmağfir lî,	“Allah'ım! Bana mağfiret et,
verhamnî,	merhamet et,
ve âfinî,	sağlık ver,
vehdinî	bana hidayet ver
verzuknî”	ve beni rızıklandır.”

-Ebu Davud, Edeb 32, Tirmizi, Deavat, 39-

« **رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَاَرْحَمْنِي، وَاَجْبُرْنِي، وَاَرْفَعْنِي، وَاَرْزُقْنِي وَاَهْدِنِي** » وفي رواية أبي

“ **داود** ” **وعافني**

سنن البيهقي

Başka bir rivayette şöyle geçmektedir:

“Rabbiğfir lî, verhamnî, vecburnî, verfağnî, verzuknî, vehdinî ” -ve âfinî-

علمنى رسول الله صلى الله عليه وسلم كلمات أقولهنَّ فى الوتر:

« اَللّٰهُمَّ اهْدِنِيْ فِىْمَنْ هَدَيْتَ،
 وَعَافِنِيْ فِىْمَنْ عَافَيْتَ،
 وَتَوَلَّنِيْ فِىْمَنْ تَوَلَّيْتَ،
 وَبَارِكْ لِيْ فِىْمَا أُعْطِيتَ،
 وَقِنِيْ شَرَّ مَا قَضَيْتَ،
 فَإِنَّكَ تَقْضِيْ وَلَا يُقْضَىٰ عَلَيْكَ،
 وَإِنَّهُ لَا يَدُلُّ مَنْ وَالَيْتَ،
 تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ »

رويناه فى الحديث الصحيح فى سنن أبى داود والترمذى والنسائى وابن ماجه والبيهقى

وغيرها بالإسناد الصحيح

Resûlallah (s.a.s.) vitir namazında söylenecek sözleri öğretti:

“Allâhümme'hdinî fi men hedeyste
 Ve âfinî fi men âfeyte
 Ve tevellenî fi men tevelleyte
 Ve bârik lî fi mâ e'tayte
 Ve kinî şerra mâ kadayte
 fe inneke takdî ve lâ yukdâ aleyke
 ve innehû lâ yezillü men vâleyte
 tebârekte Rabbenâ ve teâleyte”

Allah'ım! Hidayet ettiğin kimselerle birlikte bana da hidayet et,
 Âfiyet verdiğin kimselerle birlikte bana da âfiyet ver,
 yüz çevirdiğin kimselerden benim de yüz çevirmemi nasip et,
 bana verdiğin nimetleri bereketli kıl, hükmettiğin şeylerin şerrinden beni koru,
 şüphesiz hükmü Sen veriyorsun, Sana karşı hüküm verilemez.
 Şüphesiz ki Senin dost edindiğin kimseler rezil olmaz
 Sen, eksikliklerden münezzehsin ve şanı yüce olansın.”

(İbn Hıbbân, Ed'ıye, No: 945)

عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ:
أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ فِي آخِرِ وَثْرِهِ:

« اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ،

وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوْبَتِكَ،

وَاعُوْذُ بِكَ مِنْكَ،

لَا اُحْصِيْ ثَنَاءً عَلَيْكَ،

اَنْتَ كَمَا اَثْنَيْتَ عَلٰى نَفْسِكَ »

سنن أبى داود والترمذى والنسائى

Ali b. Ebû Tâlib"den (r.a.) nakledildiğine göre:
Resûlallah (s.a.s.) vitir namazının sonunda şöyle dua ederdi:

“Allahümme! İnni e’üzü bi rızâke min sehatike
Ve bi muâfâtike min ‘ukûbetike
Ve e’üzü bike minke
Lâ uhsi senâen ‘aleyke
Ente kema esneyte ‘ala nefsike.

“Allah’ım! Gazabından rızana sığınırım,
cezalandırmandan affına sığınırım.
Senden (gelecek her türlü azaptan) Sana sığınırım.
Seni lâyıkıyla övmeyi beceremem.
Sen, kendini övdüğün gibisin.”

وَعَنْ عَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ :
كَانَ رَسُولُ اللَّهِ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ يَكُونُ مِنْ آخِرِ مَا يَقُولُ بَيْنَ التَّشَهُّدِ وَالتَّسْلِيمِ :

« اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ،

وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ،

وَمَا أَسْرَفْتُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي،

أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ »

صحيح مسلم

Ali (r.a.) şöyle dedi:

Resûlallah (s.a.s.) namazda, teşehhüd ile selâm arasında yaptığı duayı şöyle diyerek bitirirdi:

“Allâhümmağfirîlî mâ kaddemtü vemâ ahhartü,
Vemâ esrartü vemâ a'lentü,
Vemâ esraftü vemâ ente a'lemü bihî minnî,
Ente'l-mukaddimü ve ente'l-muahhir,
Lâ ilâhe illâ ente”

“Allahım! Şimdiye kadar yaptığım, bundan sonra yapacağım,
Gizlediğim ve açığa vurduğum,
Ölçüsüz bir şekilde işlediğim ve benden daha iyi bildiğin günahlarımı affeyle!
Öne geçiren de Sen, geride bırakan da Sensin.
Senden başka ilâh yoktur.”

-Müslim, Müsâfirîn 201, Zikir 70. Ayrıca bk. Buhârî, Teheccüd 1, Daavât 10, Tevhîd 8, 24; Ebû Dâvûd, Salât 119, Vitir 25; Tirmizî, Daavât 32-

وَعَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ :
كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ

«اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا ،
وَزَكَّاهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا ،
أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا»

صحيح مسلم

Zeyd İbni Erkam'dan (r.a.) rivayet edildiğine göre:

Resûlallah (s.a.s.) şöyle dua ederdi:

**“Allahümme âti nefsî takvâha,
Ve zekkiha ente hayru men zekkaha,
Ente veliyyuha ve mevlaha.”**

*“Allah'ım! Nefsime takvasını (günahlardan sakınma duygusu) ver
ve onu (her türlü günahı) temizle,
Sen temizleyenlerin en hayırlısısın. Onun koruyucusu ve efendisi de sensin.”*

-Müslim (Zikir 73)-

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ،
 أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ :
 « اللَّهُمَّ لَكَ أَسَلَمْتُ ، وَبِكَ آمَنْتُ ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ ،
 وَإِلَيْكَ أَنْبَتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ ،
 فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ ، وَمَا أَخَّرْتُ ،
 وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ ،
 أَنْتَ الْمُقَدِّمُ ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ ،
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ »
 متفقٌ عليه

İbni Abbas'dan (r.a.) rivayet edildiğine göre:

Resûlallah (s.a.s.) ve sellem hep şöyle dua ederdi:

**“Allâhumme leke eslemtü ve bike âmentü ve ‘aleyke tevekkeltü
 ve ileyke enebtü ve bike hâsamtü ve ileyke hâkemtü,
 fağfir-lî mâ kaddemtü vemâ ahhartü
 vemâ esrartü vemâ a‘lentü,
 ente’l-mukaddimü ve ente’l-muahhir,
 lâ ilâhe illâ ente”**

“Allahım! Sana teslim oldum, sana inandım, sana güvendim.

*Yüzümü, gönlümü sana çevirdim, senin yardımınla düşmanlara karşı mücâdele ettim.
 Kitabın ile hükmettim. Şimdiye kadar yaptığım, bundan sonra yapacağım, gizlediğim,
 açığa vurduğum ve senin benden daha iyi bildiğin günahlarımı affeyle!*

Öne geçiren de sen, geride bırakan da sensin.

Senden başka ilâh yoktur.”

-Buhârî, Teheccüd 1, Daavât 10, Tevhîd 8, 24; 35. Müslim, Müsâfirîn 199, 201, Zikir 67. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Salât
 119; Tirmizî, Daavât 29; Nesâî, Kıyâmü'l-leyl 9; İbni Mâce, İkâme 180-

**Bazı râviler, “lâ havle velâ kuvvete illâ billâh: Günahdan kaçacak güç, ibadet edecek kuvvet ancak
 Allah'ın yardımıyla kazanılabilir” cümlesini ilâve etmişlerdir.**

Buhârî, Teheccüd 1; Nesâî, Kıyâmü'l-leyl 9

عن البراء بن عازب رضي الله عنهما قال :
 كَانَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ نَامَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ ، ثُمَّ قَالَ :

« اللَّهُمَّ أَسَلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ ،

وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ ،

وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ ،

وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ ،

رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ ،

لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ .

آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ ،

وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ »

رواه البخارى بهذا اللفظ فى كتاب الأدب من صحيحه .

Berâ İbni Âzib (r.a.) şöyle dedi:

Resûlallah (s.a.s.) yatağına uzandığında sağ tarafı üzerine yatar ve şöyle dua ederdi:

"Allahumme eslemtü nefsi ileyke, ve veccehtü vechî ileyke,
 ve fevvadtü emrî ileyke, ve elce'tü zahrî ileyke,
 rağbeten ve rehbeten ileyke,
 lâ melcee ve lâ mencê minke illâ ileyke.
 Âmentü bi kitâbikellezî enzeltê ve nebîyikellezî erseltê."

"Allah'ım! Kendimi Sana teslim ettim. Yüzümü Sana çevirdim. İşimi Sana ısmarladım.
 Rızanı isteyerek, azabından korkarak sırtımı Sana dayadım, Sana sığındım. Sana karşı
 yine Senden başka sığınak yoktur. İndirdiğin kitaba ve gönderdiğin peygambere
 inandım."

فهذا الدعاء جزء من الدعاء المأثور عند إفطار الصائم ولفظه:

« **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي** »

كتابی ابن ماجه وابن السنی

Resûlallah (s.a.s.) sahurda şu duayı okurmuş:

“Allahümme inni es'elüke bi rahmetikellti vesiat külle şey'in en tağfirali”

“Allah'ım! Her şeyi kuşatan rahmetinle beni bağışlamamı dilerim.”

-İbn Mace ve İbn el-Sünni-

كَانَ مِنْ دُعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :
«اللَّهُمَّ أَحْسَنْتَ خَلْقِي فَأَحْسِنْ خُلُقِي»

Resûlallah'ın (s.a.s.) dualarından biri şöyleydi:

“Allâhumme ahsente halkî fe ahsin hulukî ”

“Allah'ım! Yaratılışımı güzel yaptın, ahlâkımı da güzelleştirdi.”

-İbn Hibbân, Ed'ıye, No: 959.-

**«سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ،
 رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»**

Hız. AıŖe'den gelen bir rivayette Ŗöyle denir: Resulullah (s.a.s.) rüku ve secdesinde Ŗöyle derdi:

**“Subbuhun, kuddusün,
 Rabbul melâiketihî ve'r-rûh.”**

“Münezzehsin, Mukaddessin, meleklerin ve Ruh'un Rabbisin.”

-Ebu Davud, II, 28-35-

كَانَ مِنْ دُعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

«اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِمَاءِ الثَّلْجِ وَالْبَرَدِ،
وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ،
وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ،
كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ»

Resûlallah'ın (s.a.s.) dualarından biri şöyleydi:

**“Allahümmeğsil hatâyâye bimâi'sselci ve'l-beredi
Ve nakki kalbî mine'l-hatâyâ kemâ nekkayte'sevbe'l-ebyeda mine'd-denesi
Ve bâid beyni va beyn hatayaye,
Kema bâ'adte beyn el-meşrik velmağrib**

*“Allah'ım! Hatalarımı kar ve soğuk su ile temizle,
kalbimi hatalardan beyaz elbiseleri kirlerden temizlediğin gibi temizle,
benimle günahlarımın arasını doğu ile batı arası kadar uzaklaştır.”*

-Buhârî, De'avât, 38, 43-45; Müslim, Dua, 49; Tirmizî, De'avât, 77-

كَانَ مِنْ دُعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
**«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ
 وَمَا أَخْطَأْتُ وَمَا عَمَدْتُ
 وَمَا عَلِمْتُ وَمَا جَهَلْتُ»**

Resûlallah'ın (s.a.s.) dualarından biri şöyleydi:

**Allâhümmeğfirîlî mâ esrartü ve mâ a'lentü
 Ve mâ ahta'tü ve mâ 'amettü
 Ve mâ 'alimtü ve mâ cehiltü"**

*"Allah'ım! Gizli olarak işlediğim günahlarımı, açıktan işlediğim günahlarımı,
 Hatâen işlediğim ve bilerek yaptığım günahlarımı,
 Bildiğim ve bilmediğim bütün günahlarımı bağışla."*

-Hâkim, De'avât, No: 1880, I, 510; bk.İbn Ebî Şeybe, Dua, 15, No: 29228-

إن علمت ليلة القدر ما أقول فيها؟ قال:

قُولِي: «اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي»

روينا بالأسانيد الصحيحة في كتب الترمذی والنسائی وابن ماجه وغيرها

Hz. Âişe'den (r.a.) rivayet edildiğine göre:

Hz. Âişe: Yâ Resûlallah (s.a.s.), hangi gecenin Kadir gecesi olduğunu bilirim (o gece) ne diyeyim? diye sormuş,

Resûlallah'da (s.a.s.) şöyle buyurmuştur:

“Allahümme inneke afüvvün tuhibbül afve fa'fü anni.” de.

“Allah'ım sen affedicisin, affi seversin, beni affeyle.”

-Tirmizî, Daavât 84. Ayrıca bk. İbn.Mace,Dua 5.-

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
 ”مَنْ عَادَ مَرِيضًا لَمْ يَحْضُرْ أَجْلُهُ فَقَالَ عِنْدَهُ سَبْعَ مَرَارٍ:

« أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ »

إِلَّا عَافَاهُ اللَّهُ مِنْ ذَلِكَ الْمَرَضِ.

سنن أبي داود والترمذی

Sahabeden Abdullah ibn Abbas (r.a.), Peygamberimiz'in (s.a.s.) şöyle buyurduğunu bildirmiştir:

“Kim eceli gelmemiş bir hastayı ziyaret eder de onun yanında yedi defa;

“**Es’elüllâhel-azîme, Rabbel-arşil-azîmi en yeşfiyeke.**” derse,

Allah Teâlâ ona o hastalıktan afiyet verir.”

“*Büyük Arş’ın Rabbi olan O büyük Allah’tan sana şifa vermesini isterim*”

-Ebû Davud, Cenâiz, 12.-

أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال:

دعوات المكروب:

«اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو،

فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ،

أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ،

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

سنن أبي داود

Rasûlüllâh (s.a.s.) şöyle buyurmuştur:

Zor durumda, sıkıntıdayken:

“Allahümme rahmeteke ercû,
Felâ tekilnî ila nefsi tarfate ‘aynin,
Aslih lî şe'nî küllehü
Lâ ilâhe illa ente.”

“Ey Allah'ım! Senin rahmetini umuyorum,
Beni göz açıp kapayıncaya kadar nefsimle baş başa bırakma.
Halimi tümüyle düzelt,
Senden başka ilâh yoktur.”

-Ebu Dâvûd (Edeb 110)-

«يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ،

بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ،

أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ،

وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ»

Resûlallah (s.a.s.) tarafından Fatıma (r.a.) Validemize tavsiye edilen dua şöyledir:

“Yâ Hayyü yâ Kayyûm,
Birahmetike esteğisü,
Aslihli şe'nî küllehü ve lâ tekilnî ilâ nefsi tarfete aynin.”

“Ey Hayy ve Kayyum olan Allâh'ım!
Rahmetinle sende yardımını isterim.
Benim bütün işlerimi, hâl ve hareketlerimi düzelt
Beni bir göz kırpması kadar bile olsun nefsimle bırakma.”

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

« رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا ،
وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا ،
وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا »

كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ تَعَالَى أَنْ يُرْضِيَهُ

كتاب الترمذی

Resûlallah (s.a.s.) şöyle buyurmuştur:

"Her kim akşam olunca:

**"Radîtü billâhi rabbâ,
Ve bil islâmi dînâ,
Ve bi Muhammedin sallallâhu teâlâ aleyhi ve selleme nebiyyâ"**

"Rab olarak Allah'tan,
Din olarak İslam'dan,
Nebi olarak Muhammed'den (s.a.s.) râzı oldum"

derse, muhakkak Allah'ın rızası onun üzerine hak olur."

-Ebu Dâvûd (Edeb 110)-

عن أنس رضي الله عنه:

أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال:

«اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ،

إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا،

وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا»

كتاب ابن السني

Enes'den (r.a.) rivâyet edildiğine göre:

Resûlallah (s.a.s.) buyurdu:

“Allahümme la sehle,

illa ma caaltehu sehlen.

Ve ente tec'alü'l hazne iza şî'te sehlen.”

“Allah'ım! Senin kolay kıldığından başka bir kolay yoktur.

Sen dilediğin zaman, zor olanı kolay kılarırsın”

-İbn-i Sünnî-

سَيِّدُ الْاِسْتِغْفَارِ أَنْ يَقُولَ الْعَبْدُ:

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي،
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي،
وَأَنَا عَبْدُكَ،

وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ،
أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ،
أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ،
وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي،
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

رواه البخارى (٦٣٠٦) عن شداد بن أوس وقد وصف النبي ﷺ هذا الدعاء بأنه سيد

الاستغفار

Resûlallah (s.a.s.) şöyle buyurmuştur:

İstiğfârın en üstünü kulun şöyle demesidir:

“Allâhümme ente Rabbî

“Allah’ım! Sen benim Rabbimsin.

Lâ ilâhe illâ ente halaktenî

Sen’den başka ibâdete lâıyk ilâh yoktur.

Ve ene abdüke

Beni Sen yarattın.

Ben Sen’in kulunum.

Ve ene alâ ahdike ve vâ’dike mesteda’tü

Ezelde Sana verdiğim sözümde ve vaadimde hâlâ gücüm yettiğince durmaktayım.

Eüzü bike min şerri mâ sana’tü

İşlediğim kusurların şerrinden Sana sığınırım.

Ebü ü leke bi-ni’metike aleyye

Bana lutfettiğin nîmetleri yüce huzûrunda minnetle anar, günâhımı îtirâf ederim.

Ve ebü ü bi zenbî fağfirîf

Beni affet, şüphesiz yok ki günahları Sen’den başka affedecek yoktur.”

Fe innehü lâ yağfiruz-zünûbe illâ ente.”

Resûlallah (s.a.s.) sözüne şöyle devam etti:

“Her kim, bu Seyyidü’l istiğfârı sevâbına ve fazîletine bütün kalbiyle inanarak gündüz okur da o gün akşam olmadan ölürse Cennetlik olur. Yine her kim, sevâbına ve fazîletine gönülden inanarak gece okur da sabah olmadan ölürse Cennetlik olur.”

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:
 "مَنْ جَلَسَ فِي مَجْلِسٍ فَكَثُرَ فِيهِ لَعْنُهُ فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يَقُومَ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ،

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»

إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا كَانَ فِي مَجْلِسِهِ " ذَلِكَ

كتاب الترمذی وغیره

Resûlallah (s.a.s.) şöyle buyurmuştur:

"Kim mâlayâni konuşmaların çok olduğu bir yerde oturur da, oradan kalkmazdan önce şu duayı okursa, işlemiş olduğu günahlarından arınmış olur:

"SübhaneKallahümme ve bihamdike eşhedü en lâ ilâhe illâ ente estağfiruke ve etûbü ileyk."

"Allâhım! Sen'i hamdinle tesbih eder, Sen'den başka ilâh olmadığına şehâdet ederim. Sen'den mağfiret diliyor ve Sana tevbe ediyorum." buyurmuştur.

-Ebu Davud, Edeb 32, Tirmizi, Deavat, 39-

«اللَّهُمَّ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ

ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ»

Şehr İbni Havşeb şöyle dedi:

Ümmü Seleme radiyallahu anhâ'ya:

- Ey mü'minlerin annesi! Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem senin yanında bulunduğu zamanlarda en çok hangi duayı okurdu? diye sordum. O da şöyle dedi:

**"Allâhümme Yâ mukallibe'l-kulûb!
 Sebbit kalbî alâ dînîk"**

"Ey kalpleri halden hale çeviren Allah'ım!

Benim kalbimi dininden ayırma!"

diye dua ederdi.

-Tirmizî, Kader 7, Daavât 90, 124.-

**QR KODU OKUTARAK YOUTUBE ÜZERİNDEN
TÜM DUALARIN VİDEOLARINA ERİŞEBİLİRSİNİZ.**



www.murebbi.org
+90 551 020 86 72
@murebbi.egitim/instagram

